

Nincs még egy tudomány, amely oly közvetlenül összefonódott volna a társadalom és az egyén életével, mint a medicina. S ez természetes is, hiszen az emberek legbecsebb kincse az egészség. A történelem során mennyi vész kór, tömegmértekekben pusztító járvány tizedelte, tartotta rémületben a népeket. A társadalom és a tudományok fejlődésének arányában az ember mind sikeresebben vehette fel a küzdelmet a testi épségét, egészségét veszélyeztető kórokozókkaal. Az anatómia, biológia, fiziológia, biokémia és az orvostudomány napjainkban egyre szakosodó ágai mind mélyebbre hatoltak az emberi szervezet es szervrendszerek titkaiba. Az egészségvédelem frontján felzárkózott a farmakológia is a maga vívmányaival.

Az évszázadok folyamán, de kiváltképpen az utóbbi ötven esztendő alatt a gyógyászat óriási eredménuekkel dicsekedhet. Népbetegségek szűntek meg, gátat vetettek a járványoknak. A régente félelmetes betegségek — a heveny és tuberkulotikus agyhártyagyulladás, a sepszis, a rosszindulatú szivbelhártya-gyulladás — ma gyógyíthatók. A gyógyászat fejlődésének újabb lépcsőfokait jelzik a sikeres szervátültetések. Hasonlóképpen figyelemre méltóak az elmebetegségek kezelésében alkalmazott modern eljárások. A medicina hervadhatatlan érdeme, hogy meghosszabbodott az átlagos életkor.

Mindez természetesen nem jelenti, hogy az orvostudományok immár véglegesen diadalmaskodtak minden betegségen. Elég, ha arra gondolunk, hogy a rosszindulatú daganatok világszerte — a részleges eredmények ellenére — még mindig emberek millióinak életét veszélyeztetik. A szaporodó sziv- és érrendszeri megbetegedések meg egyéb még gyógyíthatatlan kórok arra figyelmeztetnek, hogy az orvostudományi kutatások előtt még csupán feladatok állnak. Nem vitás, hogy a gyógyászat átfogó és gyors sikerei jórészt a társadalom nyújtotta anyagi támogatás mértékétől, s nem utolsósorban a kutatások nemzetközi egybehangolásának szintjétől függenek.

Hazai egészségvédelmünk tökéletesítését hivatottak előmozdítani a Román Kommunista Párt Központi Bizottságának februárban közzétett nagyfontosságú irányelvei. Ez a mélyen tudományos dokumentum az 1968 októberében tartott plenáris ülésen széleskörűen megvitatott tanulmányban kidolgozott elvek alapján készült. Beszédes bizonyítéka annak, hogy a párt az embert a legnagyobb társadalmi értéknek tekinti, s messzemenően gondoskodik szocialista államunk lakosságának egészségéről. Eppen ezért az Irányelvek a realista társadalomszemlélet jegyében elemzik az egészségvédelem területén tapasztalható hiányosságokat, s ezek megszüntetésére részletes útmutatásokat tartalmaznak.

Összeállításunkban hat szakavatott szerzőt szólaltatunk meg az orvostudomány különböző tárgykörével kapcsolatban. Nem csupán gyógyászati eljárásokat ismertetünk, inkább a medicina és a társadalom, a közegészség és a demográfia szoros összefüggéseire kívánunk rámutatni. Ugyanakkor igyekezünk felhívni a figyelmet az orvosi lélektan és etika jelentőségére az orvos és a beteg viszonylatában. Kitértünk továbbá egy új határtudomány, az orvosi szociológia problematikájának felvázolására. Különösen ez a tanulmány domborítja ki, hogy a társadalomtudományok, a megelőző egészségvédelem és a gyógyászat között elengedhetetlen az intézményes, szervezett együttműködés.

Tárgykörünket nem tekintjük lezártnak. Jövő terveinkben még olyan közérdeklődésre számottartó témák szerepelnek, mint például a genetika orvosi vonatkozásai, a mentálhigiéna, a pótló sebészlet, a világviszonylatban nagy arányokban elterjedt sziv- és érrendszeri megbetegedések problémái és szociológiai vetületei. A Korunk így óhajt hozzájárulni szocialista közegészségf kultúránk minőségi javításához.